

Έρωσ έρωτι νικάται

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Γράφει ο Φώτης Μιχαήλ, ιατρός

Ο ακριβής αριθμός των εκτρώσεων, που γίνονται κάθε χρόνο στην πατρίδα μας, για ευνόητους λόγους, είναι αδύνατον να υπολογισθεί. Πάντως, τα περισσότερα δημοσιεύματα μιλάνε για περίπου 300-350 χιλιάδες! Η είδηση από μόνη της είναι φρικτή. Καθίσταται, όμως, ακόμα πιο δραματική, εάν λάβουμε υπ' όψη μας, ότι οι 40.000 από αυτές τις εκτρώσεις πραγματοποιούνται πριν από τον γάμο τους από

κορίτσια 14-17 χρονών!

Με άλλα λόγια, οι λεγόμενες προγαμιαίες σχέσεις πληρώνονται κάθε χρόνο με 40.000 δολοφονίες ανυπεράσπιστων παιδιών!(*)

Και να ήτανε μονάχα οι 40.000 εκτρώσεις το αντίτιμο των προγαμιαίων σχέσεων; Μάλλον όχι. Διότι, όπως φαίνεται, ο κατάλογος των παράπλευρων απωλειών στις σχέσεις αυτές -όσο και αν σκοπίμως αποσιωπούνται- είναι πολύ μακρύς: απογοητεύσεις, καταθλίψεις, τύψεις, αθυμίες, αντιπαλότητες, αντιζηλίες, οργανονευρώσεις, αγιάτρευτα σωματικά τραύματα από τις επεμβάσεις και προπαντός ένα σωρό μεταδοτικές ασθένειες, όπως η σύφιλη, τα κονδυλώματα, η ηπατίτιδα, το έϊτζ, ο ιός του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας κ.α.

Θα πούνε μερικοί: Καλά, και τα μέσα προφύλαξης πού τα βάζετε;

Απαντάμε: Για τα μέσα αυτά μιλάμε ακατάπαυστα εδώ και χρόνια, αλλά τα αποτελέσματα εξακολουθούν, δυστυχώς, και εισπράττονται τα ίδια και απaráλλακτα.

Μάλλον, κάπου αλλού θα βρίσκεται η λύση και όχι στην λεγόμενη σεξουαλική αγωγή, που την κάναμε θεό και την βάλουμε κύριο γνωμοδότη στη ζωή μας.

Να γιατί ρωτάνε με αγωνία οι κατατρομαγμένες μητέρες, τους παιδιάτρους και τους γυναικολόγους τους: Γιατρέ μου, να κάνω το εμβόλιο κατά του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας στην κόρη μου; Έχω ακούσει ότι το εμβόλιο αυτό έχει σοβαρές παρενέργειες. Τι λέτε; Είναι σημαντικό για την κόρη μου να βάλει το εμβόλιο HPV;

Ναι, καλές μου μανούλες, είναι σημαντικό το εμβόλιο HPV, διότι απλούστατα πάψαμε να θεωρούμε σημαντικό ένα άλλο "εμβόλιο".

Ναι, είναι σημαντικά επίσης τα εμβόλια -στις περιπτώσεις βεβαίως που υπάρχουν- για το AIDS, για την ηπατίτιδα, για τα κονδυλώματα και για την σύφιλη, διότι απλούστατα θεωρούμε ασήμαντο, παλιομοδίτικο και οπισθοδρομικό, ένα άλλο "εμβόλιο" και μάλιστα πολυδύναμο. Ένα "εμβόλιο" αποτελεσματικότερο και ασυγκρίτως ασφαλέστερο από τα διαθέσιμα σήμερα στα φαρμακεία. Ένα "εμβόλιο" με διάρκεια αποτελεσματικότητας όχι μονάχα ολίγων ετών, αλλά για μια ολόκληρη ζωή!

-Και ποιο είναι, γιατρέ μου, αυτό το "εμβόλιο";

-Είναι η Αγνότητα! Η περιφρονημένη και ξεχασμένη Αγνότητα!

Είναι το άθλημα εκείνο της νιότης, που στεφανώνεται με εφ' όρου ζωής "αντισωματική κάλυψη" κατά παντός ιού, που απειλεί να προσβάλλει όχι μονάχα το σώμα μας, αλλά πάνω απ' όλα την ψυχή μας.

Είναι η κατάκτηση εκείνη των παιδικών και εφηβικών χρόνων, που δυναμώνει τις ψυχές, που κρατάει γερά τα κορμιά, που ακυρώνει κάθε αγωνία και τρόπο των

μανάδων και που χαριτώνει αργότερα με πλούσιες δωρεές τα ζευγάρια και τις οικογένειές τους.

Για εμάς τους χριστιανούς,(**)το θέμα της Αγνότητας πριν από τον γάμο είναι Νόμος του Θεού. Οι προγαμιαίες σχέσεις, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο και σύμφωνα με τους Πατέρες, που ερμηνεύουν θεόπνευστα το Ευαγγέλιο, δεν επιτρέπονται. Είναι πορνεία. Συνιστούν αμαρτία. Τουτέστιν, μας απομακρύνουν και μας χωρίζουν από τον Θεό.

“Τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος”, λέει η Γραφή. Ή μήπως δεν εισπράττουμε θάνατο και βάσανα μέσα από την περιφρόνηση της νεανικής αγνότητας;

Σήμερα, δυστυχώς, σχολείο, τηλεόραση, διαδίκτυο, έντυπα, πολιτικοί και κοινωνικοί φορείς, ακόμα και κάποιοι -λιγοστοί ευτυχώς- γνωστοί ρασοφόροι συγγραφείς, δεν παραλείπουν ευκαίρως-ακαίρως να αμνηστεύουν όσα ο Νόμος του Θεού καταδικάζει.

Έτσι, τα παιδιά μας, ζώντας μέσα σε ένα περιβάλλον αρνησίθεο, υβριστικό και προπάντων σαρκολατρικό, πέφτουν εύκολα στην παγίδα των προγαμιαίων σχέσεων. Χάνουν την αγνότητά τους, χάνουν τα παραδεισένια τους χαρίσματα και ξεκινάνε έτσι την ζωή τους με αβαρίες όχι μονάχα πνευματικές, αλλά πολλές φορές και σωματικές.

Εδώ είναι τώρα, που έρχεται η Εκκλησία, το μεγάλο θεόσδοτο Θεραπευτήριο και μας προσφέρει το πιο αποτελεσματικό αντίδοτο απέναντι στον πειρασμό του προγαμιαίου σαρκικού έρωτα.

Και ποιο είναι αυτό το αντίδοτο; Είναι ο Θεός Έρωσ! “Έρωσ έρωτικατάι”, λέγουν οι Πατέρες.

Τα πάθη τα σαρκικά δεν είναι παίξε-γέλασε. Είναι πολύ δυνατά, αλλά και ενοχλητικά μέχρι και τα βαθιά γεράματα. Γι’ αυτό και δεν αντιμετωπίζονται ούτε με ψυχολογικούς τακτικισμούς ούτε με καλοπιάσματα και παραχωρήσεις από γονείς και πνευματικούς.

Οι Άγιοι Πατέρες λένε,ότι αντιμετωπίζονται μονάχα με την εκκλησιαστικοποίηση του βίου μας. Δηλαδή, με μυστηριακή ζωή, με την καθοδήγηση από ακέραιο πνευματικό και με συνεχή αγώνα για κάθαρση, φωτισμό και θέωση. Να το πούμε κι αλλιώς, με Θείο Έρωτα.

6/2/2016

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

(*)

(1). “Σύμφωνα με στοιχεία του Ινστιτούτου Ψυχικής και Σεξουαλικής Υγείας, 40.000 εκτρώσεις τον χρόνο στην Ελλάδα αποφασίζονται από κορίτσια κάτω των

18 ετών, ενώ, σύμφωνα με έρευνα του Αρεταίειου Νοσοκομείου, ένα στα τέσσερα κορίτσια ηλικίας 14 έως 17 ετών έχει κάνει έκτρωση”.

<http://www.protothema.gr/greece/article/484098/proti-i-ellada-stis-ektroseis-se-olitin-europi/>

(2). Να πούμε, ότι οι εκτρώσεις στην Ελλάδα από την δεκαετία του '80 και μετά ακολουθούσαν ανοδική τροχιά με μια σταθερή "σφαγή" νηπίων της τάξεως των 400-500.000 κατ' έτος”.

<http://www.pronews.gr/portal/item>

(**)

Το θέμα των προγαμιαίων σχέσεων είναι ξεκαθαρισμένο από πολύ παλιά, ακόμα από τα χρόνια του Νόμου.

Στην Παλαιά Διαθήκη περιγράφεται ένα έθιμο του γάμου, το οποίο προσφέρεται όχι μονάχα ως παράδειγμα προς μίμηση, αλλά και ως έλεγχος για την εποχή μας. Σύμφωνα με το έθιμο αυτό, κατά την τελετή του γάμου προπορεύονται οι γονείς της νύμφης κρατώντας στα χέρια τους ένα ολόλευκο σεντόνι, για να δηλώσουν έτσι, ότι η θυγατέρα τους οδηγείται στον γάμο λευκή, καθαρή και παρθένα.

Στις επιστολές του Αποστόλου Παύλου διαβάζουμε σχετικά με την πορνεία και την μοιχεία -διότι και οι προγαμιαίες σχέσεις εδώ υπάγονται:-

- «Σεαυτόναγνόντήρει» (Α' Τιμ. 5, 22).
- «Απέχεσθαι υμάς από της πορνείας» (Α' Θεσσ. 4, 3)
- «Μη πλανάσθε• ούτε πόρνοι, ούτε ειδωλολάτραι, ούτε μοιχοί, ούτε μαλακοί, ούτε αρσενοκοίται ... Βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι» (Α' Κορ. 6, 9), αν βέβαια δεν μετανοήσουν.

Ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος ζητά από τους νέους να νυμφεύονται σύντομα, για να προλαβαίνουν έτσι οι προγαμιαίες σχέσεις.

Ενώ ο Αγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος απευθυνόμενος σε κάποιον, που ενδιαφέρεται για γάμο, τον ρωτάει χαρακτηριστικά: «Πως εσύ ζητάς παρθεσία από τη νύφη, ενώ εσύ δεν τηρείς αυτή για τον εαυτό σου;»

Πηγή: impantokratoros.gr